

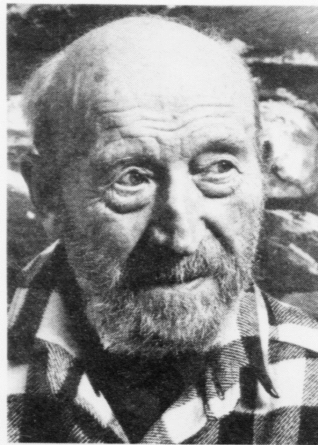
Andskappi farin

FRÆGI havnarsonurin William Heinesen fór frá okkum um fimmtíðina grækarismessumorgun.

UM landið alt valdaði enn náttartøgnin. Býir, byggir, fólk eins og tey ómælandi slotaðu úr dúri eftir teimum fyrstu vóngevandi klippunum, sum — tá tey vóru fjarað burtur aftur — bara gjørdur kvirruna enn kvirrar.

OG orsök var til djúpa kvirru. Ikki bert dúraði náttúran djúpan fyri seinastu ferð hetta várið. Náttúran og umheimurin allur mundi helst eisini í hesi løtu varnast óbótandi missin av onkrum á seinastu ferð síni móti tí kosmos, haðan ikki vendist aftur.

BÝUR hansara varð so bráðliga hesa ímynd av víðskygni og óendaligum lívsalski fá-tøkari, og hóast árin vóru mong og heilsa Williams víkjandi í seinastuni, munnu bert tey fægstu duga at venja seg við, at hesin okkara stóri sonur nú er farin.

BEST kenna vit hann frá glæsiliga bókmentayrki hansara, sum vunnið hevur honum og Føroyum uppibornan heiður langt út um næstu grannalond okkara. Men listarliga fjølbroytni hansara, sum eisini eyðkenna øll hansar skrivligu avrik, nýtti hann við somu fynd innan tekniskum málningalistina og sum tónasmiður.

OG alt hetta úr egnum barmi. Úr mangan lítisverða, men so manngóða barna- og ungdomsheimi sínum, skapti hann meira enn teir flestu

veruliga alheimliga list, har góðtrúin sotsølkadur smá-menn í hugi okkara leika á-javnt øllum heimsins skreyt-kongum sum sannir glæstri-prinsar á palli.

FÍGGINDAR gjørdi William sær ongar, men fákunnu, firtni og smásinni stríddist hann í virki sínum ímóti allar dagar, men honum so líkt — altíð stuðlandi og fyrigevandi og altíð hómaðist vælyndi og sorgblíðni móttvegis teimum, hann tíðum so skemtandi dró fram í ljósið.

STÓRU avrik Williams høvdu ikki borið til, um hann ikki í øllum lutum vildi samfelag sum mannaættini alt hitt besta, og soleiðis halda vit okkum kenna hesa leiðarstjørnu, sum nú er slóknað. Altíð við tí góða orðinum og altíð til reiðar við hollum og djúptøknum orsökum fyri, at onkur ella okkurt ikki var í besta samljóði við samfelagið — medmenniskju, okkara pinkuheim ella alheimin.

WILLIAM var ikki bert persónliga, men eisini í arbeiði sínum, hevjaður yvir alt putl

og óvundarkent listarkegl. Andsmenni stóra nýttist ongantíð at geva øðrum starvsbrøðrum ans fyri tí, hesir hildu um verk hansara. William var og fór sum sín egin. Men fegin greiddi hann øðrum frá arbeiði sínum — og spurður — var hann enn fegnari, um hann kundi dugna øðrum við góðum ráðum.

HAVNARFÓLK, føroyingar og stóri mentaði heimurin hava við Williami mist hin stóra kveikjaran, mannin, sum við berum lógvum bygdi upp henda lívsjáltandi og vónríka alheim, hetta burtur úr dygdum sum ódygdum, ovfarakæti sum stúran, fákunnu og góða vilja onkra — fyribrigdum og jánkasligum lívsdygdum, sum vit onnur valla høvdu evnað annað enn ypt øksl at.

BERT spell, at so stórir partur av tí alheimi, William skilti og unti so væl, ikki enn er lestrarfóru.

sosigaley

Nú er eingin ivi longur

Sambandsflokkurin hevði landsfund í Suðuroy um vikuskiftið. Á hesum fundi varð formaður tingbólsins, Edmund Joensen, eisini valdur til formann í landsfelagnum. Um hetta skrivur Dimmalætting m.a.:

Formaður Sambandsflokksins fekk dygga álitisvættan frá landsfundinum, ið valdi hann til formann í landsfelagnum, úttan at nakað annað valevni varð stillað upp í móti honum.

Nýggju víðtøkurnar siga tað ikki beinleiðis, men miðað verður ímóti, at formaður Sambandsflokksins á tingi og í landsfelagnum er ein og sami persónur, so hvørki fjølmóðlar ella fólk annars eru í iva um, hvør formaður

flokksins er — bæði so og so.

Hetta er greið tala og fyri hana hevur Sambandsflokkurin bert rós uppiborið. Júst hetta, at eingin skal vera í iva um hvør veruligi formaður floksins er — bæði so og so.

Tað er ikki so langt síðani, at hesin sami formaðurin kom í útvarpinum til at siga, at sjálvur var hann avgjörður EF-maður. Dagin eftir hevði Dimmalætting úr at gera við at sannføra fólk um, at tað Edmund hevði sagt, stóð fyri hansara egnu persónliga rokning. Men hendan persónliga »rokn-ingin« er ikki longur so persónlig. Nú er hann formaður og talsmaður floksins bæði so og so, og tí kunnu vit ikki annað enn sláa púra fast, at Sambandsflokkurin gongur heilt og fult inn fyri for-

oystum limaskapi í EF — bæði so og so.

Uppgerð í KFFF

Dimmalætting skrivur eisini frá einum øðrum landsfundi. Hesin er fundurin hjá Kristiliga Fólka-flokkinum. Dimmalætting skrivur m.a.:

Har varð samtykt at biðja Niels Paula Danielsen, tingmann floksins í Norðoyum, um at leggja tingstarvið niður og lata næsta mann á listanum taka sæti í staðin.

Niels Pauli verður m.a. lagdur undir at hava skuld í teimum trupulleikum, sum av og á hava stungið seg upp í flokkinum síðan valið 1984.

Fyrsta skræðlið var tá Adolf Hansen varð rikin úr flokkinum og stovnaði nýggjan flokk.

Ein hevur leingi havt ta fatan, at innan KFFF hevur brotið í bæði borð. Orsøkirnar kunnu vera mangar, og eingin orsök er hjá øðrum at fegnast um, at minni gott gongst innanflokka hjá nøkrum. Men er flokkurin innan-hýsis at samanbera við hvussu flokkurin hevur fært seg fram úteftir, kundi endin ikki verið øðrvisi enn ein álvarsleg uppgerð.

Politikk hevur flokkurin ongan, og tí er einki, sum heldur flokkinum saman. Har eru nakrir einstaklingar, sum royna at skava so nógvá makt til sín sjálfan sum gjørligt, og tað er helst júst hetta, sum nú hendir innan-flokka.

Dýr bygging

Milliónir á glið, skrivur Sosialurin í gjár. Sipað verður til kostnaðin av umsitingarbygninginum í Sjó- og Vektubúðini í Tinganesi.

Sagt verður, at bygningurin skuldi upprunaliga kosta í mesta lagi slakar 16 milliónir, men í dag er rokningin reiðiliga 28 milliónir. Hóast bygningurin ikki enn er heilt liðugur.

Tað, sum kortini verri er, er at hetta er als einki eindomi. So at siga øll — serliga almenn og kommunal bygging, verður nógv dýrari tá avtornar. Hvussu hetta ber til, hevur eingin enn kunnað sagt. Onkrar býttisligar frágreiðingar eru at hoyra nú og tá, men eru hesar fyrst og fremst æt-

aðar at káva útyvir tað, sum skeivt er. Hin uppgávan er at forða fyri, at nakað fær fylgjur.

Ein stórir trupulleiki í Føroyum er, at als einki fær fylgjur. — Jú, orsaka, um ein smágenta súkkarlettan lykt eftir at tað er vorðið myrkt, fær hon helst bót. — Men er brotsverkið nakrar milliónir úr landskassanum av kleyvarskapi ella øðrum orsökum, so hendur púrt einki.

Figgjarstjóri landsstýrisins sigur við blaðið í gjár, at skilið í som máta verður betri. Vit vóna, at hann fær rætt.

